

Aamunkoitto

Kristuksen läsnäolon airu

Aamunkoitto-Aikakauslehti

huhtikuu 2025

Sisällysluettelo

PÄÄKIRJOITUS	2
<i>Kuolema tuhottu, elämä palautettu.....</i>	<i>2</i>
RAAMATTUOPINNOT	19
<i>Kristus kuoli kerran kaikkien puolesta.....</i>	<i>19</i>
<i>Jumalan rakkauden ilmentymä</i>	<i>23</i>
<i>Kristus on ylösnoussut</i>	<i>27</i>
<i>Karitsa on arvollinen</i>	<i>31</i>

Katso Raamatun sitaatit Raamatustasi!

Kuolema tuhottu, elämä palautettu

"Jumala pyyhkii jokaisen kyyneleen heidän silmistään, eikä kuolemaa, murhetta, itkua tai tuskaa enää ole. Kaikki nämä asiat ovat poissa ikuisiksi ajoiksi." Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katsokaa, minä teen kaiken uudeksi!" Ja sitten hän sanoi minulle: "Kirjoita tämä muistiin, sillä se, mitä minä sanon sinulle, on luotettavaa ja totta."
Ilm. 21:4 ja 5

Tähän aikaan vuodesta miljoonien ihmisten mieli kaikkialla maailmassa on kääntynyt Jeesuksen ylösnousemukseen kuolleista. Heille Jeesuksen ylösnousemuksen muistaminen tarjoaa jossain määrin lyhyen helpotuksen päivittäiseen kaaokseen, tuhoon ja kuolemaan uutisissa, jotka osoittavat maailman olevan pimeyden ja toivottomuuden tilassa.

Nykyään arvioidaan, että maailmassa kuolee päivittäin noin 150 000 ihmistä. Monet näistä

kuolemantapauksista ovat yksinkertaisesti seurausta siitä, että koko ihmiskunta on synnin kiroaman ja kuolevan rodun jäseniä. (Room. 5:12; 1. Kor. 15:22). Meillä on kuitenkin myös niitä traagisia kuolemantapauksia, jotka johtuvat sodasta, vallankumouksesta, onnettomuuksista, rikollisuudesta, huumeista ja muista menneisyyden ja nykyisyyden erityisistä pahuuksista. Se on todellakin surun ja itkun yö, mutta meillä on Jumalan sanan siunattu vakuutus siitä, että "ilo tulee aamulla". (Ps. 30:5). Tuon siunatun ilon aamun aloittaa "vanhurskauden auringon" nousu, joka "parantaen siivillään" parantaa ihmiset heidän sairauksistaan, niin fyysisistä kuin muistakin, ja antaa rauhan, terveyden ja elämän iankaikkisesti.-Malakia 4:2.

Huolimatta siitä kaaoksesta ja kuolemasta, joka ympäröi ja vaivaa meitä, meillä on Jumalan sanan vakuutukset siitä, että hän puuttuu ihmisten asioihin ja tekee ihmisten hyväksi sen, mitä he eivät voi tehdä itse. Tämä tarkoittaa sitä, että Raamatun ihmiskunnan maailmalle antama toivo on yhtä kirkas kuin Jumalan lupaukset. Nämä lupaukset vakuuttavat meille, etteivät ainoastaan se, että sairaus ja kuolema hävitetään, samoin kuin kaikki muutkin paheet, jotka nyt koettelevat ihmiskuntaa, vaan myös se, että ne, jotka nukkuvat kuolemassa, herätetään, jotta hekin voivat osallistua tuon uuden

päivän iloihin - tuohon ilon aamuun, joka seuraa nykyistä surun pimeää yötä.

Monien mielissä herää kysymys siitä, pystyykö Jumala täyttämään kaikki ne ihmeelliset lupaukset, jotka hän on antanut kirjoittaa Sanaansa. Asia saattaa tuntua liialliselta yksinkertaistamiselta, mutta meille on selvää, että se, joka loi elämän, kykenee ylen määrin palauttamaan elämän. Tämän vakuudeksi Herra on lisäksi antanut Raamatussa lukuisia tapauksia, joissa hän on palvelijoidensa kautta käyttänyt elämää luovaa voimaansa herättääkseen kuolleet eloon. Näitä tapauksia voimme pitää merkkeinä jumalallisesta tarkoituksesta kaikkien kuolemassa nukkuvien ihmisten puolesta. Jotkut näistä tapauksista tapahtuivat Vanhan testamentin aikana ja toiset Jeesuksen aikana ja hänen palvelutyönsä yhteydessä; myöhemmin apostoli Pietari herätti kristityn sisaren kuoleman unesta.

Lesken poika

Profeetta Elia herätti lesken pojan kuolleista ja osoitti näin Luojan voiman palauttaa elämä. Kirjoituksessa sanotaan, että Elia "venytti itsensä lapsen päälle kolme kertaa ja huusi Herralle: 'Herra, minun JUMALANI, anna tämän lapsen elää uudelleen.

Ja HERRA kuuli Elian ääntä. Ja lapsen elämä tuli jälleen häneen, ja hän heräsi henkiin. Ja Elia otti lapsen ja vei hänet alas yläsalista taloon ja antoi hänet äidilleen. Ja Elia sanoi: "Katso, poikasi elää."
1. Kun. 17:21-23

Sanan "sielu" käyttö tämän kertomuksen käännöksissä ei perustele sitä väärää käsitystä, että ihmisillä olisi sisällään jotain aineetonta, jota kutsutaan sieluksi ja joka pakenee, kun ruumis kuolee. Tässä tapauksessa sanaa sielu käytetään, kuten usein Raamatussa, yksinkertaisesti merkitsemään elämää, kuten lainatussa käännöksessä todetaan. Tämän pojan elämä oli lähtenyt hänestä, ja Elian palvelutyön kautta ja Jumalan voimalla hänen elämänsä palasi.

Tärkeä näkökohta tässä kertomuksessa on se, että meillä on siinä esimerkki Jumalan korjaavasta voimasta, sellaisena kuin se tulee vielä ilmenemään koko maan päällä ja kaikkien niiden puolesta, jotka ovat nukahtaneet kuolemaan - olipa kyse sitten sodasta, sairaudesta, nuoruudesta tai vanhuudesta. Mooses paljasti Jumalan suunnitelman tässä asiassa, kun hän rukouksessaan sanoi Jumalasta: "Sinä palautat ihmisen tomuun ja sanot: "Palatkaa takaisin, te ihmislapset!"". Psalmit 90:3

Shunammiten poika heräsi henkiin

Raamatun lukijat tuntevat hyvin kertomuksen sunamiittalaisesta naisesta ja hänen pojastaan, joka kuoli mahdollisesti auringonpistokseen. (2. Kun. 4:18-20). Kun poika kuoli, äiti kutsui paikalle Elisan, joka herätti pojan henkiin. Kertomus kuuluu seuraavasti: "Kun Elisa saapui paikalle, lapsi oli todellakin kuollut ja makasi siellä profeetan vuoteella. Hän meni yksin sisään, sulki oven takanaan ja rukoili Herraa. Sitten hän laskeutui lapsen päälle ja asetti suunsa lapsen suun päälle, silmänsä lapsen silmien päälle ja kätensä lapsen käsien päälle. Ja kun hän ojensi itsensä hänen päälleen, lapsen ruumis alkoi taas lämmetä! Elisa nousi ylös, käveli kerran huoneen poikki edestakaisin ja venytteli sitten jälleen lapsen päälle. Tällä kertaa poika aivasteli seitsemän kertaa ja avasi silmänsä! Sitten Elisa kutsui Gehazin. "Kutsu lapsen äiti!" hän sanoi. Ja kun äiti tuli sisään, Elisa sanoi: "Tässä, ota poikasi!" Jakeet 32-36

On olemassa vanha sanonta, jota toistetaan usein: "Niin kauan kuin on elämää, on toivoa." Tämä rajoitus ei kuitenkaan päde Jumalaan, sillä hänen lupaustensa ja hänen Sanassaan annettujen todisteiden mukaan kaikilla kuolleilla on toivoa. On totta, että Elia ja Elisan päivinä ei ollut vielä tullut aika kuolleiden yleiseen ylösnousemukseen. Se on

vielä toteutumatta sen aikana, mitä apostoli Pietari kuvasi "kaiken ennalleen palauttamisen ajoiksi". (Apostolien teot 3:20 ja 21). Nuo kaksi poikaa, jotka Jumalan muinaiset profeetat palauttivat elämään, palasivat myöhemmin vuosina jälleen kuolemaan, mutta näin ei tule olemaan tulevana ennalleen palauttamisen aikana. Silloin on Jumalan tarkoitus, että kaikki kuolleet herätetään kuolleista ja heille annetaan mahdollisuus elää ikuisesti. Joh. 5:28-29; Room. 5:18-19.

Uudessa testamentissa

Jeesuksen toiminnan kautta toiset heräsivät kuoleman unesta. Lainaamme kertomusta Nainin kaupungissa eloon herätetystä nuoresta miehestä: "Hautajaiskulkue oli tulossa ulos, kun hän lähestyi kylän porttia. Kuollut nuori mies oli lesken ainoa poika, ja hänen mukanaan oli suuri joukko kyläläisiä. Kun Herra näki hänet, hänen sydämensä pursusi myötätuntoa. "Älä itke!" hän sanoi. Sitten hän käveli arkun luo ja kosketti sitä, ja kantajat pysähtyivät. "Nuori mies", hän sanoi, "minä sanon sinulle, nouse ylös." Silloin kuollut poika istui ja alkoi puhua! Ja Jeesus antoi hänet takaisin äidilleen." Luuk. 7:12-15

Sitten oli synagogan johtajan tyttären tapaus. Hän oli kuollut, ja "ihmiset itkivät ja valittivat", mutta Jeesus sanoi: "Älkää itkekö; hän ei ole kuollut, vaan

nukkuu." Hän oli kuollut. Mutta väkijoukko nauroi hänelle, koska he kaikki tiesivät, että hän oli kuollut. Sitten Jeesus otti häntä kädestä kiinni ja sanoi kovalla äänellä: "Lapseni, nouse ylös!" Ja sillä hetkellä hänen elämänsä (kreikaksi: hengityksensä) palasi, ja hän nousi heti ylös! Sitten Jeesus käski heitä antamaan hänelle jotain syötävää. Hänen vanhempansa olivat häkellyneitä, mutta Jeesus vaati, etteivät he kertoisi kenellekään, mitä oli tapahtunut." Luuk. 8:52-56

Lazarus Myös

Meillä on myös klassinen tapaus Lasarus, Martan ja Marian veli. Tämä Betaniasta kotoisin oleva pieni perhe oli Jeesuksen erityisiä ystäviä. Lasarus sairastui vakavasti aikana, jolloin Jeesus suoritti palvelutehtävänsä alueella, jossa Johannes Kastaja oli kastanut, jonkin matkan päässä Betaniasta. (Joh. 10:40). Sisaret lähettivät sanansaattajat Jeesuksen luo kertomaan hänelle veljensä sairaudesta, mutta Jeesus ei tehnyt asialle mitään muutamaan päivään. Sitten hän selitti opetuslapsilleen: "Lasaruksen sairaus ei päätyt kuolemaan. Ei, se tapahtui Jumalan kunniaksi, jotta Jumalan Poika saisi tästä kunnian." Joh. 11:4

Jeesus tiesi tietenkin, että Lasarus antautuisi sairauteensa ja nukahtaisi kuolemaan. Kun Lasarus todella kuoli, Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättääkseni hänet unesta." Hän sanoi: "Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättääkseni hänet unesta." (Jae 11). Opetuslapset eivät ymmärtäneet Jeesuksen lausuman merkitystä, sillä he luulivat, että hän tarkoitti, että Lasarus oli yksinkertaisesti vain lepäämässä hiljaa unessa; sitten hän sanoi heille selvästi: "Lasarus on kuollut. Ja teidän vuoksenne olen iloinen, etten ollut paikalla, sillä nyt te todella uskotte. Tulkaa, mennään katsomaan häntä." Jakeet 14 ja 15.

Lasarus oli todellakin kuollut, ja siihen viitaten Jeesus käytti unta kuoleman symbolina. Unesta herätään, ja Jeesus tiesi, että koko ihmiskunnan kuollut maailma heräisi kuoleman unesta Jumalan määräämänä aikana. Mestari palasi Betaniaan ja Martan ja Marian kotiin. Kun Martta näki hänet, hän sanoi: "Herra, jos vain sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut. Mutta nytkin tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä pyydät." (Joh. 11:21-22). Tämä oli Martan tapa ilmaista uskoaan siihen, että Jeesus olisi voinut parantaa hänen veljensä, jos hän olisi saapunut aikaisemmin, mutta enemmänkin se osoitti

hänen uskoaan siihen, että Jeesus pystyi nyt palauttamaan hänet elämään.

Tämän Jeesus aikoi tehdä. Hän sanoi Martalle: "Sinun veljesi nousee ylös", johon Martta vastasi: "Kyllä, hän nousee ylös, kun kaikki muutkin nousevat, viimeisenä päivänä." Hän sanoi: "Hän nousee ylös, kun kaikki muutkin nousevat, viimeisenä päivänä." (jakeet 23 ja 24). Martta oli opiskellut Jeesuksen opetuksia ja epäilemättä myös Vanhan testamentin kirjoituksia, joissa esitetään ylösnousemuksen toivo. Hän uskoi luvattuun heräämiseen kuoleman unesta, jonka oli määrä tapahtua jumalallisella voimalla Jumalan suuren lunastus- ja palautussuunnitelman viimeisellä kaudella - Kristuksen aikana, johon profetioissa viitataan "viimeisenä päivänä". (Jes. 2:2; 25:6-9). Itse asiassa tämä "päivä" on tuhat vuotta pitkä, ja siinä koko ihmiskunnan kuollut maailma palautetaan elämään. 2. Piet. 3:8; Ilm. 20:4, 6.

Jeesus vastasi Martalle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä." "Minä olen ylösnousemus ja elämä." (Joh. 11:25). Toisin sanoen Jeesus oli se, jota taivaallinen Isä ylösnousemuksen aikana käyttäisi elämän palauttamiseen. Jeesus antoi oman ihmiselämänsä lunnaiksi Aatamin ja hänen rotunsa puolesta, ja tämän ansiosta hänelle on annettu valta ja voima

herättää kaikki, jotka nukkuvat kuolemassa. (1. Tim. 2:5 ja 6; Matt. 28:18). Hän herätti Lasaruksen kuoleman unesta tuolloin osoituksena siitä, mitä Jumalan suunnitelman viimeisenä aikakautena toteutuisi kaikkien kuolemassa nukkuvien osalta. Lasarus oli ollut kuolleena useita päiviä ja hänen lihansa oli alkanut mädäntyä. Hänen heräämisensä oli elävä esimerkki siitä, että jumalallisen voiman kannalta ei ole mitään merkitystä sillä, onko joku ollut kuolleena muutaman hetken, neljä päivää vai tuhansia vuosia; hänen, joka on "ylösnousemus ja elämä", eläväksi tekevä voimansa vallitsee hänen palauttamisekseen.

Kristus Ensimmäiset hedelmät

Tähän mennessä olemme huomanneet useita Raamatussa mainittuja tapauksia, jotka liittyvät tiettyjen ihmisten heräämiseen kuoleman unesta. Näitä ei herätetty henkiin sanan täydellisessä merkityksessä, vaan heidät vain palautettiin väliaikaisesti osittaiseen elämään. Vaikka nämä tapaukset tekivät meihin vaikutuksen siitä, että jumalallinen voima kykenee herättämään kuolleita, vasta Jeesuksen ylösnousemuksessa meillä on ensimmäinen tapaus täydellisestä, täydellisestä ja ikuisesta ylösnousemuksesta kuolleista.

Jeesuksen ylösnousemuksessa meillä on se, mitä apostoli Paavali kutsuu ylösnousemuksen "ensimmäiseksi hedelmäksi". Paavali kirjoitti: "Mutta itse asiassa Kristus on herätetty kuolleista. Hän on ensimmäinen kaikkien kuolleiden suuresta sadosta." Tähän Paavali lisää: "Niinpä näette, että aivan kuten kuolema tuli maailmaan ihmisen kautta, nyt on kuolleista ylösnousemus alkanut toisen ihmisen kautta. Aivan kuten kaikki kuolevat, koska me kaikki kuulumme Aadamille, jokainen, joka kuuluu Kristukselle, saa uuden elämän." (1. Kor. 15:20-22). Toisin sanoen kaikille annetaan kuuliaisuuden perusteella mahdollisuus täydelliseen ja täydelliseen palautumiseen täydelliseen ihmiselämään.

Kun Jeesus herätettiin kuolleista, hänet korotettiin taivaalliseen kotiin ja jumalalliseen luontoon. Paavali viittaa tähän Ef. 4:8:ssa. "Kun nousit ylös korkeuksiin, otit monia vankeja, sait ihmisiltä lahjoja." Tämä jae viittaa Psalmiin 68:18, jossa lukee: "Sinä olet noussut korkeuksiin, sinä otit monia vankeja." Nämä "monet vangit" ovat ylösnousemuksen niin sanottuja "jälkipolvیا", sillä sitä verrataan vankien vapauttamiseen - tässä tapauksessa kuoleman vankien vapauttamiseen. Mikä vankien paljous tämä onkaan!

Heitä edeltävät Jeesuksen seuraajat, joita Raamatussa kuvataan "ensimmäisten hedelmien" luokkana, koska heidät liitetään Jeesuksen kanssa ihmiskunnan muun maailman siunaamiseen. Jaakob kirjoitti näistä: "Omasta tahdostaan hän on siittänyt meidät totuuden sanalla, että me olisimme ikään kuin hänen luotujensa ensimmäiset hedelmät." (Jaak. 1:18). Ilmestyskirjailija puhuu heistä "ensimmäisessä ylösnousemuksessa", ja että he saavat elää ja hallita Kristuksen kanssa tuhat vuotta. (Ilm. 20:4 ja 6). Nämä ovat siis ne ensimmäiset, jotka Jeesus johdatti ulos kuoleman vankilasta. Heidät korotetaan hänen laillaan taivaalliseen kotiin, kirkkauteen, kunniaan ja kuolemattomuuteen. Room. 2:7

Princes In The Earth

Toinen ryhmä kuoleman vankeja, jotka Jeesus vie ylösnousemuksessa ulos, ovat ne, joihin viitataan Psalmissa 45:16 uskollisina muinaisina isinä. Heistä tehdään "ruhtinaita koko maan päällä". Heprealaiskirjeen 11. luvussa apostoli mainitsee monia näistä nimeltä ja kertoo heidän uskollisuudestaan koettelemuksissa. Hän selittää, että he kestivät kärsimystä Herran asialla, jotta "he saisivat paremman ylösnousemuksen". Hepr. 11:35

Nämä saivat, kuten meille kerrotaan, varmuuden siitä, että suuren uskonsa vuoksi he olivat Jumalalle mieluisia, mikä tarkoittaa, että he osoittautuivat "paremman ylösnousemuksen" arvoisiksi. Tämä tulee olemaan välitön ihmiselämän täydellisyyteen nostaminen, ja täydellisinä ihmisinä nämä tulevat olemaan jumalallisen Kristuksen näkyviä maallisia edustajia messiaanisessa valtakunnassa. (Hepr. 11:39-40). Profeetta Jesaja ilmoittaa meille, että tuolloin Jaakob näkee jälleen lapsensa, eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene vanhuudesta. Jesaja 29:22-23

Vielä yksi ryhmä kuoleman vankeja, jotka elämän suuri palauttaja johdattaa vapauteen ja elämään, on se, jota Ilmestyskirjoittaja kuvaa "suureksi joukoksi". Heistä luemme: "Nämä ovat ne, jotka ovat tulleet suuresta ahdistuksesta; he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivin ja öin hänen temppelissään; ja hän, joka istuu valtaistuimella, suojelee heitä läsnäolollaan." Ilm. 7:9, 14-15

On huomattava, että tämä suuri joukko ei istu Herran kanssa "valtaistuimella", kuten ensimmäiset hedelmät, Jeesuksen uskolliset seuraajat, vaan he ovat "valtaistuimen edessä" ja palvelevat Jumalaa

yötä päivää hänen temppelissään. Emme tiedä, millainen heidän palveluksensa tulee olemaan messiaanisessa valtakunnassa, mutta mitä se sitten onkin, on ensinnäkin välttämätöntä, että heidät herätetään kuolleista.

Yleinen ylösnousemus

Viimeinen kuoleman vangittujen ryhmä, joka johdatetaan ulos haudasta, on se suuri joukko, joka koostuu koko ihmiskunnan loppuista ihmisistä, jotka ovat koskaan eläneet. Tähän ryhmään kuuluvat ne, jotka ovat kuolleet epäuskoisina tai osittain uskovina, rikolliset, ylpeät ja itsekkäät, lapset ja ne miljoonat ja taas miljoonat, jotka ovat kuolleet ymmärtämättä Raamatun opetusten perusasioita. Siihen kuuluvat myös ne, jotka, vaikka he väittävätkin uskovansa Jeesukseen, ovat enimmäkseen pitäneet huulillaan kiinni tuosta uskosta, mutta eivät ole olleet halukkaita tässä elämässä antamaan itseään täysin Jumalalle eivätkä uhrautumaan.

Monissa muissa käännöksissä sanotaan, että nämä tulevat kuolemasta "tuomion ylösnousemukseen". (Joh. 5:29). Tämä tarkoittaa sitä, että kun tämä kuoleman vangittujen ryhmä vapautetaan kuoleman unesta, heidät viedään tuomiolle tai oikeudenkäyntiin, kuten ajatus on kreikkalaisessa tekstissä, sillä Jumalan

suunnitelmassa messiaaninen valtakunta ja luvattu tuhannen vuoden tuomiopäivä kulkevat samanaikaisesti. Se on se "päivä", josta apostoli Paavali puhuu, kun Herra tuomitsee maailman vanhurskaudessa. Apt. 17:31

Jesaja 26:9 julistaa, että kun Herran tuomiot ovat levinneet maan päälle, maailman asukkaat oppivat vanhurskauden. Psalmisti puhui tästä niin, että Herra tuomitsee ihmisiä totuudellaan. Mikä onnellinen aika se tulee olemaankaan: "Taivaat riemuitkoot, maa iloitkoon, meri riemuitkoot ja kaikki, mitä siinä on. Pellot riemuitkoot ja kaikki, mitä niissä on; kaikki metsän puut laulakoot ilosta. Iloitkoon koko luomakunta Herran edessä, sillä hän tulee, hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maailman vanhurskaudessa ja kansat uskollisuudessaan." Psalmi 96:11-13

Lunastettu paluu

Jeesus antoi itsensä "lunnaiksi" koko ihmiskunnan puolesta. (1. Tim. 2:5-6). Juuri tämä tekee mahdolliseksi sen, että hän johdattaa kuoleman vangit pois. Jesaja kirjoitti siitä onnellisesta ajasta, jolloin ihmiskunnan maailma palautetaan vankeudesta. Hän sanoi: "Herran lunastetut palaavat, ... laulu ja ikuinen ilo heidän päänsä päällä;

he saavat ilon ja riemun, ja murhe ja huokaus pakenevat." Jesaja 35:10

Hepreankielistä sanaa "*sheol*" Vanhassa testamentissa ja sen kreikankielistä vastinetta "*hades*" Uudessa testamentissa käytetään Raamatussa kuvaamaan suurta vankilaa, kuoleman unta, johon kaikki ihmiset joutuvat kuollessaan. Ilm. 1:18:ssa Jeesus puhuu siitä, että hän on ollut kuollut - siis kuollut maailman syntien tähden - ja että nyt hän on elossa ja että hänellä on "*helvetin* ("*hades*")". ja kuoleman avaimet". Tässä on jälleen ajatus siitä, että kuolleet vapautetaan vankeudesta, sillä Jeesus käyttää aikanaan noita avaimia avaamaan ja heilauttamaan auki vankeuden portit, jotta kuoleman vangit heräävät ja vapautuvat.

Kun kaikki on vapautettu ja ne, jotka ovat iankaikkisen elämän arvoisia, ovat osoittaneet uskollisuutensa jumalallisille vanhurskauden periaatteille ja palautettu täydelliseen inhimilliseen täydellisyyteen, silloin on totta, että "*kuolemaa ei ole enää oleva*", kuten alkukirjoituksessamme todetaan. "*Entiset asiat (ovat). menneet ohi*", ja viimeiset kuoleman vangit on vapautettu ja palautettu täyteen vapauteensa Jumalan maallisina poikina. Ilm. 21:4-7

Tämä on Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen täysi merkitys, sillä hän oli esikoinen niistä, jotka

nukkuivat kuolemassa. Vaikka vuonna 2025 maailma on edelleen kaaoksessa ja pimeydessä, ihmiskunnan kuolemasta vapauttamisen iloinen uusi päivä lähestyy, ja kuten aikojen merkit osoittavat, se on hyvin lähellä. Iloitkaamme tästä loistavasta näkymästä!

RAAMATTUOPINNOT

Oppitunti 6. huhtikuuta

Kristus kuoli kerran kaikkien puolesta

Keskeinen jae: "Hän meni itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen meidän puolestamme Jumalan edessä. "
Hepr. 9:24

***Valitut kirjoitukset:
Heprealaiskirjeen 9 jakeet 23-28***

Historiallisesta näkökulmasta katsottuna tämä kirje näyttää kirjoitetun seurakunnalle ensimmäisen vuosisadan siirtymävaiheessa. Tuohon aikaan juutalaisilla uskovilla oli kokonaisuudessaan suuria vaikeuksia hyväksyä, että Korneliukselle ja hänen perheelleen tapahtuneen Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen pakanoilla voisi olla pääsy Abrahamin lupauksiin. "Pyhä Henki tuli kaikkien päälle, jotka kuulivat sanoman. Pietarin mukana tulleet ympärileikatut uskovat hämmästyivät, että Pyhän Hengen lahja oli vuodatettu jopa pakanoihin. Sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa.

Silloin Pietari sanoi: "Kukaan ei voi estää heitä kastamasta vedellä. He ovat saaneet Pyhän Hengen aivan kuten mekin." Apt. 10:44-48.

"Kristuksesta on nyt tullut kaikkien tulevien hyvien asioiden ylipappi. Hän on astunut tuohon suurempaan, täydellisempään ilmestysmajaan taivaassa, jota ei ole tehty ihmiskäsin eikä se ole osa tätä luotua maailmaa. Omalla verellään - ei vuohien ja vasikoiden verellä - hän astui sisään kaikkeinpyhimpään kerran kaikkien aikojen ajaksi ja varmisti meidän lunastuksemme ikuisesti. Vanhan järjestelmän mukaan vuohien ja härkien veri ja hiehon tuhka saattoivat puhdistaa ihmisten ruumiit seremoniallisesta epäpuhtaudesta. Ajatelkaa, kuinka paljon enemmän Kristuksen veri puhdistaa omatuntomme synnillisistä teoista, jotta voimme palvoa elävää Jumalaa." Hepr. 9:11-14.

Pakanoiden apostolina Paavali ymmärsi selvästi kristillisen kärsimyksen filosofian, jonka mukaan me "osallistumme Kristuksen kärsimykseen, jotka jatkuvat hänen ruumiinsa, seurakunnan, puolesta". (Kol. 1:24). Jeesuksen kärsimyksestä ja kuolemasta koituu pysyvän elämän siunaukset sekä seurakunnalle että maailmalle. Ne, jotka kuolevat hänen kanssaan ja kärsivät hänen kanssaan, edistävät jumalallisen järjestelyn mukaan muiden

pysyvää hyvinvointia - kirkon kannalta nyt, kun annamme henkemme veljien puolesta, ja maailman kannalta ja myöhemmin messiaanisisessa valtakunnassa maan päällä. Matt. 6:10

Lisäksi kirjoitukset vahvistavat suurella selvyydellä sen tehokkuuden, miten Kristuksen uhrikuolemaa hänen verensä vuodattamisen kautta sovelletaan Jumalan valtakunnan aikana poistamaan Aadamin perisynti, joka johtui hänen tottelemattomuudestaan Eedenissä. Hepr. 9:22-23

Avainjakeessamme vakuutetaan, että Kristus kuoli kerran kaikkien puolesta. Niillä, jotka tällä hetkellä ovat hänen opetuslapsiaan, on uskollisina toivo taivaallisesta palkkiosta. Kaikille muille annetaan tilaisuus saada maallinen elämä kuuliaisuuden ja vanhurskauden periaatteiden sisäistämisen kautta tulevana aikakautena.

Jumalalla on suunnitelmassaan erityinen paikka niille, jotka elävät hänelle tällä hetkellä. Heistä tulee Hengen synnyttämiä uusia luomuksia, joille on annettu sovitus. (2. Kor. 5:17-20). Kristuksen vuodatettu veri on sovinnon perusta, ja meidän etuoikeutemme on osoittaa ihmisille tämä ainoa tie, joka johtaa elämään. Tämä on tulevaisuuden suuri työ, kun Kristuksen valtakunta on toiminnassa ja kun pyhät hallitsevat hänen kanssaan. (Ilm. 20:6).

Meidän on kuitenkin tehtävä se, mitä voimme nyt. Uhrautuvainen työemme nyt kouluttaa meitä suurempia mahdollisuuksia varten myöhemmin. Kelpoisuutemme osallistua huomisen suureen työhön on riippuvainen siitä, että olemme rakastavasti kiinnostuneita lähimmäisistämme tänään.

Jumalan rakkauden ilmentymä

***Keskeinen jae: "Jumala osoitti, kuinka paljon
hän on meitä rakastanut lähettämällä ainoan
Poikansa maailmaan, jotta meillä olisi
iankaikkinen elämä hänen kauttaan."***

1 Joh. 4:9

Valitut kirjoitukset:

1 Joh. 4:7-14

Vanhan ja Uuden testamentin kertomuksia Jumalan ylenpalttisesta huolenpidosta ja suurenmoisuudesta on lähes jokaisella Raamatun sivulla. Hän on ollut olemassa menneestä iankaikkisuudesta lähtien, hän on elämän lähde kaikilla tasoilla, ja hän on aina ollut ja tulee aina olemaan suuri Kuolematon. Psalmi 90 jakeet 1-4; 1. Tim. 1:17.

"Hän antaa voimaa heikoille ja voimaa voimattomille. Jopa nuorista tulee heikkoja ja väsyneitä,

ja nuoret miehet kaatuvat uupumukseen. Mutta ne, jotka luottavat Herraan, löytävät uutta voimaa." Jesaja 40 jakeet 29-31

Kaikki yritykset halventaa Taivaallisen Isän huolenpitoa lapsistaan tulevat väistämättä Raamatun ulkopuolisesta pahasta lähteestä . Tämän vuoksi vihkiytyneitä uskovia varoitetaan: "Teidän on koeteltava heidät, jotta näette, onko heidän henkensä Jumalasta", ja hyväksyttävä totuudeksi vain ne asiat, jotka sopivat yhteen pyhyiden ja hänen ikuiseen pelastussuunnitelmaansa keskittyvien jumalallisten lupauksen kanssa. 1. Joh. 4, jakeet 1-6

"Rakkaani, rakastakaamme toisianne; sillä rakkaus on Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa; sillä Jumala on rakkaus." (Vs. 7,8) Mitä ikinä uskommekin, keitä ikinä olemmekin, mikään lausunto ei voisi olla syvällisempi Luojan ylevästä asemasta verrattuna kaikkiin hänen alamaisiinsa, jotka asuvat millä tahansa olemassaolon tasolla.

Avainjakeessamme korostetaan Jumalan rakkauden ilmenemistä, joka ilmeni Jeesuksen, hänen ainokaisen Poikansa, lähettämisessä. (Joh. 3:16) Jeesus avasi tien, jonka kautta Jumala Luojana saattoi olla oikeudenmukainen ja samalla vanhurskauttaa syntiset, jotka hyväksyvät Jeesuksen Kristuksen lunnashintana synnistä, jonka

Aadam teki tottelemattomuudellaan. Room. 3 jae 24-26. Room. 3 jae 24-26

Taivaallinen Isämme huolehtii kaikin tavoin siitä, että meidät vapautetaan kaikesta, mikä voisi vahingoittaa meitä uusina olentoina. Hän esimerkiksi huolehtii kansansa - veljiemme Kristuksessa - yhteydestä ja lohdutuksesta. Rakkaudessaan hän sallii vain sellaiset kokemukset, jotka parhaiten palvelevat hänen jumalallisten tarkoituksensa toteuttamista. Hän voi jopa kääntää epäsuotuisat olosuhteet lastensa kasvuksi, jos luotamme häneen ja annamme hänen toimia meissä "hyvän tarkoituksensa täyttämiseksi". Filippiiläisille 2:13

Jumalan rakkaus kansaansa kohtaan ja hänen huolenpitonsa siitä voidaan nähdä vielä ihmeellisemmässä valossa, kun otamme huomioon hänen ennakkotietonsa. Hän kykenee aina tietämään etukäteen niiden mahtavien tekojen lopputuloksen, joita hän aikoo toteuttaa. Tämä ei millään tavoin tuhoa vapaata tahtoamme. Meidän rajallinen mielemme ei voisi määrittää, mitä toinen tekisi huomenna, elleimme ohjaisi hänen tekojaan. Monet Herran kansasta pohtivat sitä ihmeellistä tapaa, jolla Jumala hallitsi heidän jokapäiväistä elämäänsä jo ennen kuin he tunsivat hänet.

Tällaisen oivalluksen pitäisi saada meidät reagoimaan täydellä luottamuksella Jumalaan. "Rakkaudessa ei ole pelkoa. Mutta täydellinen rakkaus karkottaa pelon, koska pelko liittyy rangaistukseen. Se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa." 1. Joh. 4:18

Kristus on ylösnoussut

***Keskeinen jae: "Jeesus kohtasi heidät yhtäkkiä.
"Tervehdys", hän sanoi. He tulivat hänen
luokseen, syleilivät hänen jalkojaan ja
kumarsivat häntä."
Matt. 28:9***

***Valitut kirjoitukset:
Matt. 28:1-10***

Kristuksen Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen ja juutalaisen sapatin päättyessä Maria Magdaleena ja muutamat muut naiset, jotka olivat seuranneet häntä hänen maallisen toimintansa aikana, saapuivat hänen haudalleen varhain uuden viikon ensimmäisen päivän aamuna. He olivat tulleet voitelemaan hänen ruumiinsa aromaattisilla mausteilla symbolina omistautumisestaan Mestarille. Matt. 28:1

Ennen heidän saapumistaan tapahtui maanjäristys, ja Herran enkeli vieritti pois raskaan kiven, joka oli sulkenut haudan, ja naiset olivat ymmällään. "Enkeli sanoi naisille: "Älkää pelätkö, sillä minä tiedän, että te etsitte Jeesusta, joka ristiinnaulittiin. Hän ei ole täällä; hän on noussut ylös,

aivan kuten hän sanoi. Tulkaa katsomaan paikkaa, jossa hän makasi. Menkää sitten nopeasti ja kertokaa hänen opetuslapsilleen: Hän on noussut kuolleista ja lähtee teidän edellänne Galileaan. Siellä te tulette näkemään hänet. Nyt minä olen kertonut teille." Niin naiset kiirehtivät pois haudalta, peloissaan, mutta täynnä iloa, ja juoksivat kertomaan hänen opetuslapsilleen..." jae 5-8.

Avainjakeemme osoittaa, että kun naiset kiirehtivät viemään tätä iloista ilmoitusta opetuslapsilleen, ylösnoussut Herra ilmestyi heidän keskelleen. Hän tervehti heitä erityisesti tätä tilaisuutta varten valmistetussa ruumiissa, ja he kumarsivat häntä kunnioittavasti ja iloiten.

Oppi Kristuksen ylösnousemuksesta on perustavanlaatuinen jokaisen koskaan eläneen ihmisen toivon ja uskon kannalta. Jumalallinen ennakkotieto on suunnitellut mahdollisuuden koko ihmissuvun toipumiseen kuolemasta. Tähän sisältyvät kaikki ihmiskunnan rakkaat kaikista kansoista, joista jokainen on joutunut synnin ja kuoleman tilaan Aatamin tottelemattomuuden seurauksena Eedenissä. "Niin kuin yksi rikkomus johti kaikkien ihmisten tuomioon, niin myös yksi vanhurskas teko johti vanhurskauttamiseen ja elämään kaikille ihmisille." Room. 5:18

Apostoli Paavalin kirjeessä Korintin seurakunnalle lueimme: "Jos nyt julistetaan Kristusta, että hänet on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? Mutta jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, niin ei Kristustakaan ole herätetty; ja jos Kristusta ei ole herätetty, niin silloin meidän julistuksemme on turhaa, niin on myös teidän uskonne turhaa. Lisäksi meidät on jopa todettu vääriksi Jumalan todistajiksi, koska me todistimme Jumalaa vastaan, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei herättänyt, jos kuolleita ei todella herätetä.""
1. Kor. 15:12-15

Tänä aikana monet kristityt ympäri maailmaa kokoontuvat yhteen juhlimaan Herramme ylösnousemusta. Jeesus kehotti opetuslapsiaan ja uskollisia seuraajiaan muistamaan kuolemaansa sen vuosipäivänä. Heidän on tehtävä tämä hänen muistokseen auringonlaskun jälkeen 14. Nisanpäivänä, joka on juutalaisen uskonnollisen vuoden ensimmäinen kuukausi ja joka on heidän heprealaisen kalenterinsa mukaisen ajanlaskunsa mukainen.

Jeesuksen morsiamen uskolliset jäsenet osallistuvat yhdessä hänen kanssaan hänen tulevan messiaanisen valtakuntansa suureen työhön. Näin myös ihmissuku tulee tuntemaan Jeesuksen ja hänen

lunnasuhrinsa arvon. Hän "antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, jotta siitä aikanaan todistettaisiin" (1. Tim. 2:5-6). Mikä ihana näkymä maailmalle, joka tarvitsee rauhaa, kärsimyksen loppua ja kunniakkaan vanhurskaan hallituksen!

Karitsa on arvollinen

Keskeinen jae: "Ja he *lauuloivat uuden laulun sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja murtamaan sen sinetit, sillä sinä olet surmattu ja ostanut verelläsi Jumalalle ihmisiä jokaisesta sukukunnasta ja kielestä ja kansasta ja kansakunnasta.".

Ilm. 5:9

***Valitut kirjoitukset:
Ilmestyskirja 5:1-13***

Jumalan lunastussuunnitelman keskeinen hahmo on ollut Jeesus Kristus, hänen "ainosyntyinen Poikansa". (Joh. 3:16). Hänet mainitaan koko Raamatussa, ja sen viimeisessä kirjassa yksi hänen identiteeteistään on "Karitsa". Ilm. 5:6, 8, 12-13.

Kun ajattelemme Aabrahamin lupausta, joka oli keino siunata kaikki maan suvut, ajattelemme seuraavia Johanneksen sanoja. "Minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjan, joka oli kirjoitettu sisälle ja kääntöpuolelle ja sinetöity seitsemällä sinetillä. Ja minä näin väkevän enkelin julistavan suurella äänellä: "Kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja irrottamaan sen sinetit? Eikä

yksikään ihminen taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen. Ja minä itkin paljon, koska ketään ei löydetty arvolliseksi avaamaan ja lukemaan kirjaa eikä katsomaan siihen."" Ilm. 5:1-4

Jumalallinen oikeudenmukaisuus edellytti vastaavaa hintaa Aatamin ja kaikkien hänen jälkeläistensä ostamiseksi, koska kukaan ei voinut antaa lunnaita veljestään. (Ps. 49:7). Tämä tosiasia osoittaa myös sen, miksi Jumala rakkauden ja myötätunnon osoituksena varautui lähettämään ainosyntyisen Poikansa lunastamaan ihmissuvun, joka muutoin olisi menetetty ikuisesti. Joh. 3:17

Ilmestyskirjan 5. luvun useat osat on kirjoitettu hyvin symbolisella kielellä. Avainjakeemme kuitenkin vakuuttaa, että Kristus on todistetusti arvokas, joka lunasti ja osti kallisarvoisella verellään rakkaan seurakuntansa. Jakeessa 13 Johannes Ilmestyskirjoittaja lisää nämä sanat: "Ja kaikki luodut, jotka ovat taivaassa ja maan päällä, ... kuulivat minun sanovan: "Siunaus ja kunnia ja kirkkaus ja voima olkoon hänelle, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle iankaikkisesti ja aina ja iankaikkisesti"."

Kaikki, jotka pyrkivät seuraamaan Kristusta, osallistuvat evankeliumin sanoman julistamiseen.

Jeesus itse ennusti, että näin olisi, kun hän sanoi : "Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan kaikessa maailmassa todistukseksi kaikille kansoille." Näin on myös Jeesus itse ennustanut. (Matt. 24:14). Ilmestyskirjan 14:7:ssä Johannes kertoo, että viestimme muille tulisi olla: "Pelätkää (kunnioittakaa). Jumalaa ja antakaa hänelle kunniaa; ... kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vesien lähteet". Jumalan tulee olla kaiken saarnamme keskipisteenä - ei meidän itsemme, meidän ideoidemme, ajatustemme, tapojemme, vaan ainoastaan hänen. Lisäksi meidän tulisi saarnata Jeesusta, sitä, joka käytti Isänsä Jumalan voimaa luodakseen taivaan, maan, meren ja vesien lähteet. "Kaikki on tehty hänen (Jeesuksen, Jumalan Pojan) kautta, ja ilman häntä ei ole tehty mitään, mikä on tehty." Joh. 1:3

Ymmärtäkäämme paremmin Jumalan mittaamatonta rakkautta, kun hän antoi Poikansa lunnaiksi kaikkien puolesta, ja sitä suurenmoista uhrausta, jonka Kristus teki vuodattamalla uskollisesti sielunsa kuolemaan morsiamensa ja koko ihmiskunnan puolesta. "Oi Jumalan viisauden ja tiedon rikkauden syvyys, kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja hänen tiensä, joita ei voi selvittää!" Room. 11:33